

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Victoria Velasquez (EL)
Victoria.Velasquez@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Holmens Kanal 20

1060 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

J.nr. 2024-56220
28. april 2025

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 11. april 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 8 (L 143), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Victoria Velasquez (EL).

Spørgsmål nr. 8:

”Det fremgår af ministerens svar på L 143, spørgsmål 4, at reglerne for unges arbejde skal ændres igen med virkning fra sommeren 2025, så de danske regler bliver lig med EU-direktivets niveau. De nuværende danske regler om børn og unges arbejdsmiljø har været gældende i årtier, og EU-reglerne på arbejdsmiljøområdet kræver en fortsat forbedring af arbejdsmiljøet. Beskyttelsesniveauet i de gældende arbejdsmiljøregler for unges arbejde kan derfor ikke sænkes, uden at regeringen kommer i konflikt med EU’s rammedirektiv om arbejdsmiljø. I rammedirektivet står der sort på hvidt, at direktivet ikke kan berettige til en nedsættelse af beskyttelsesniveauer, som allerede er opnået. Det er et bærende princip i EU’s rammedirektiv om arbejdsmiljø, at medlemsstaternes arbejdsmiljø skal bevæge sig mod et stadig højere beskyttelsesniveau, og at EU’s minimumsdirektiver på arbejdsmiljøområdet derfor ikke kan begrunde, at medlemslandene reducerer allerede gældende højere beskyttelsesniveauer til direktivernes minimumsniveau. Hvornår forventer ministeren at forelægge for Juridisk Specialudvalg, så de kan vurdere, om udkastet er i overensstemmelse med EU-direktiv 94/33/EF –Beskyttelse af unge på arbejdspladsen? Agter ministeren at dele vurderingen med Beskæftigelsesudvalget?”

Svar:

Det er vigtigt for mig, at flere unge får lyst til og mod på at arbejde efter skoletid, og at det bliver nemmere for arbejdsgivere at ansætte unge i fritidsjob. Det skal selvfølgelig ske i trygge og ordentlige rammer. Reglerne skal være tidssvarende og sikre et arbejdsmiljø, der er sundheds- og sikkerhedsmæssigt forsvarligt, ligesom at reglerne skal tage højde for, at unge fortsat kan passe en uddannelse og møde veludhvilede op.

Jeg har til brug for besvarelse af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Arbejdstilsynet, som oplyser følgende:

”Reglerne om unges arbejde er udformet for efterhånden længe siden og tager ikke højde for den samfundsmæssige og teknologiske udvikling. Det kan man blandt andet se på anvendelsen af lister i bilag, som hverken er tidssvarende eller giver arbejdspladserne de bedste muligheder for at tilrettelægge arbejdet i dag. Derfor skal der laves moderne og tidssvarende regler.

Beskyttelsesniveauet for unge skal fortsat være højt. De grundlæggende regler om, at det skal være sikkert og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt for de unge at udføre det pågældende arbejde, vil fortsat gælde.

Det er korrekt, at rammedirektivets indledning (præambel) indeholder en betragtning om, at direktivet ikke kan berettige til nedsættelse af allerede eksisterende beskyttelsesniveauer, ligesom direktivet om beskyttelse af unge på arbejdspladsen (ungedirektivet) indeholder en lignende bestemmelse.

Beskæftigelsesministeriet har i dialog med Justitsministeriet i 2018 foretaget en vurdering af det nationale råderum på arbejdsmiljøområdet i forhold til rammedirektivet og dets forbud mod forringelser af beskyttelsesniveauerne.

Det fremgår heraf, at der på baggrund af EU-Domstolens retspraksis kan opstilles to kriterier for, hvornår forbuddet mod forringelser af beskyttelsesniveauerne gælder. Det første kriterie handler om i hvilket omfang de ændringer, der påtænkes gennemført ved nationale bestemmelser, er bestemt til at skulle gennemføre det pågældende direktiv. Det andet kriterie handler om, hvorvidt ændringerne forringer ”det generelle niveau for beskyttelse” af arbejdstagerne. Begge betingelser skal være opfyldt for, at EU-Domstolen vil anse den nationale lovændring som værende i strid med forbuddet mod forringelser af de generelle beskyttelsesniveauer. EU-Domstolens praksis taler i retning af, at der skal forholdsvis meget til, før en ændring af national ret bliver ”fanget” af forbuddet mod forringelser af beskyttelsesniveauerne generelt.

På baggrund af vurderingen finder Arbejdstilsynet, at det kan lægges til grund, at hvis regelændringerne *ikke* sker som led i gennemførelsen (implementeringen) af direktivet, gælder forbuddet mod forringelser af beskyttelsesniveauerne ikke. De nationale regler kan derfor ændres, efter direktivet er blevet implementeret, så længe det sker inden for rammerne af direktivets bestemmelser.

Rammedirektivet giver således medlemslande mulighed for selv at fastsætte nationale regler i overensstemmelse med direktivets minimumsforskrifter, når blot det ikke sker i forbindelse med implementeringen af direktivet (såfremt beskyttelsesniveauet i forvejen var højere).

I ungedirektivet er bestemmelsen om forbud mod forringelser af beskyttelsesniveauerne formuleret i overensstemmelse med den allerede foretagne vurdering, idet det fremgår af direktivets artikel 16, at *gennemførelsen* af direktivet ikke udgør en gyldig begrundelse for at sænke det generelle niveau for beskyttelse af unge.

Både rammedirektivet og ungedirektivet blev implementeret i dansk ret i 1990’erne, og de aktuelle ændringer af reglerne om unges arbejde sker derfor ikke som led i implementeringen af direktiverne. Ændringerne sker for at tage højde for udviklingen og sikre tidssvarende regler samt for at imødekomme et ønske om ansættelse af flere unge på det danske arbejdsmarked.”

Jeg henholder mig til Arbejdstilsynets oplysninger.

Reglerne om unges arbejde er således udformet i overensstemmelse med rammedirektivet og ungedirektivet. På den baggrund vurderes det ikke nødvendigt at forelægge regelændringerne for Juridisk Specialudvalg.

Venlig hilsen

Ane Halsboe-Jørgensen
Beskæftigelsesminister